

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 120/12
Λουξεμβούργο, 27 Σεπτεμβρίου 2012

Αποφάσεις στις υποθέσεις T-139/09, T-243/09 και T-328/09
Γαλλία, Fédération de l'organisation économique fruits et légumes
(Fedecom) και Producteurs de légumes de France κατά Επιτροπής

**Το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει την απόφαση της Επιτροπής που χαρακτηρίζει
ως απαγορευόμενες κρατικές ενισχύσεις τα γαλλικά «προγράμματα περιόδου
εμπορίας» στον τομέα των οπωροκηπευτικών κατά το διάστημα από το 1992 μέχρι
το 2002**

*Το γεγονός ότι οι ενισχύσεις συγχρηματοδοτούνταν από τις εισφορές που κατέβαλλαν προαιρετικά
οι ενδιαφερόμενες ενώσεις παραγωγών δεν εμποδίζει τον χαρακτηρισμό τους ως κρατικών
ενισχύσεων*

Από το 1992 έως το 2002 ορισμένες οργανώσεις παραγωγών οπωροκηπευτικών στη Γαλλία έλαβαν ενισχύσεις από ένα επιχειρησιακό ταμείο, των οποίων το ύψος εκτιμάται από την Επιτροπή σε περισσότερα από 330 εκατομμύρια ευρώ. Με τα «προγράμματα περιόδου εμπορίας» επιδιώκονταν ο μετριασμός των αποτελεσμάτων της προσωρινής ύπαρξης πλεονασμάτων στην προσφορά οπωροκηπευτικών, η ρύθμιση των τιμών στην αγορά χάρη σε συντονισμένες κοινές ενέργειες και η χρηματοδότηση των διαρθρωτικών δράσεων που αποσκοπούσαν στην προσαρμογή του τομέα αυτού στις συνθήκες της αγοράς. Το ταμείο διαχειρίζονταν ορισμένες εγκεκριμένες γεωργικές οικονομικές επιτροπές, οι οποίες είναι οι περιφερειακές ενώσεις των οργανώσεων των αγροτών παραγωγών. Το ταμείο αυτό χρηματοδοτούνταν σε ποσοστό από 30 % μέχρι 50 % από προαιρετικές καταβολές εισφορών από τους παραγωγούς. Ενισχύσεις δεν χορηγούνταν σε όσους παραγωγούς δεν είχαν καταβάλει τις εισφορές αυτές. Τη χρηματοδότηση του ταμείου κατά το υπόλοιπο ποσοστό εξασφάλιζε ο Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Εθνικός Διεπαγγελματικός Οργανισμός Οπωροκηπευτικών και Κηπουρικής της Γαλλίας, Oniflhor), δημόσιος οργανισμός εμπορικού και βιομηχανικού χαρακτήρα που υπόκειται στην εποπτεία του Γαλλικού Δημοσίου.

Με απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2009¹, η Επιτροπή έκρινε ότι οι εν λόγω ενισχύσεις συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις που ήταν παράνομες –αφού δεν της είχαν κοινοποιηθεί– και ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά. Ως εκ τούτου, διέταξε τη Γαλλία να τις ανακτήσει εντόκως από τους λήπτες. Η Επιτροπή καλούνταν για πρώτη φορά να εξετάσει το ζήτημα αν τα μέτρα που χρηματοδοτούνται συγχρόνως από κρατικές εισφορές και από *προαιρετικές* εισφορές των επαγγελματιών ορισμένου τομέα μπορούν να συνιστούν κρατικές ενισχύσεις και το θεσμικό αυτό όργανο έδωσε καταφατική απάντηση στο ζήτημα αυτό.

Κατά της απόφασης αυτής άσκησαν προσφυγές ακύρωσης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου η Γαλλία, η Fédération de l'organisation économique fruits et légumes (Ομοσπονδία των Γεωργικών Οικονομικών Επιτροπών στον τομέα της παραγωγής οπωροκηπευτικών, Fedecom) και οι Producteurs de légumes de France (Παραγωγοί κηπευτικών στη Γαλλία).

Με τις σημερινές αποφάσεις του, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τις προσφυγές αυτές.

Όσον αφορά το ζήτημα αν οι εν λόγω ενισχύσεις μπορούν να θεωρηθούν κρατικοί πόροι και να χαρακτηριστούν συνεπώς ως κρατικές ενισχύσεις, παρά το γεγονός ότι χρηματοδοτούνταν εν μέρει από τις προαιρετικές εισφορές των αποδεκτών, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι το αποφασιστικό κριτήριο δεν είναι η αρχική προέλευση των πόρων, αλλά ο βαθμός παρέμβασης της

¹ Απόφαση C(2009) 203 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τα «προγράμματα περιόδου εμπορίας» που έθεσε σε εφαρμογή η Γαλλία στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 127, σ. 11).

δημόσιας αρχής κατά τον προσδιορισμό των επίμαχων μέτρων και των τρόπων χρηματοδότησής τους.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι αποφάσεις για τα μέτρα που χρηματοδοτούνταν από τα προγράμματα περιόδου εμπορίας και για τους τρόπους χρηματοδότησης και εκτέλεσης των μέτρων αυτών λαμβάνονταν μονομερώς από τον Oniflhor, δηλαδή από δημόσιο οργανισμό που υπόκειται στην εποπτεία του Δημοσίου. Οι εγκεκριμένες γεωργικές οικονομικές επιτροπές, μολονότι διαχειρίζονταν τα επιχειρησιακά ταμεία που προορίζονταν για τη χρηματοδότηση των μέτρων αυτών, δεν είχαν πάντως κανένα περιθώριο χειρισμών για την εφαρμογή τους. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, μεταξύ άλλων, τον προεξάρχοντα ρόλο του Δημοσίου εντός των επιτροπών αυτών, στις οποίες εκπροσωπείται από τον νομάρχη της περιοχής. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο τονίζει ότι οι αποδέκτες των μέτρων είχαν μόνο το δικαίωμα να μετέχουν ή να μη μετέχουν στο σύστημα που είχε καθορίσει ο Oniflhor, καταβάλλοντας ή αρνούμενοι να καταβάλλουν τις εισφορές των ενδιαφερόμενων επαγγελματιών που καθόριζε ο εν λόγω οργανισμός. Επομένως, ορθώς η Επιτροπή έκρινε ότι τα επίμαχα μέτρα συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις.

Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τα επιχειρήματα των προσφευγόντων ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της και ότι παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των αποδεκτών των ενισχύσεων, οι οποίοι πίστευαν ότι οι ενισχύσεις ήσαν συμβατές με το δίκαιο της Ένωσης. Ως προς το τελευταίο αυτό επιχείρημα, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι δεν μπορεί να υπάρχει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, αν η ενίσχυση έχει χορηγηθεί, όπως εν προκειμένω, χωρίς να έχει κοινοποιηθεί προηγουμένως στην Επιτροπή. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι δεν συνέτρεχαν ιδιαίτερες περιστάσεις που θα μπορούσαν να θεμελιώσουν, παρά τη μη κοινοποίηση, τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των αποδεκτών των ενισχύσεων σχετικά με το νομότυπο των ενισχύσεων αυτών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της απόφασεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582